

За конкурса „Европейски ценности“

есе

Аз съм Европа. Дъщеря на финикийския цар Агенор. Толкова съм красива, че Зевс ме пожела и отвлече. Красива съм - да! Още! Като дълги и гъсти коси на момиче се вият мощните води на Дунав, Рейн, Сена... Обширните ми полета и тучни ливади са равни като снагата на Афродита. Езерата ми са дълбоки и тъмни като очите на Хера. Планините ми са величествени като гнева на Атина Палада...

Аз съм Европа - красивата. Но толкова много страдах! Прелъстена от Зевс, родих синове. Заченати в насилие, те друго не познаваха. Избиваха се от алчност и нетърпимост в кръстоносни походи, а сърцето ми кървеше от мъка. Изгаряха най-светлите си умове на клади, а дъхът ми спираше от миризмата на изгорено месо! Боледуваха и страдаха и винаги търсеха враг, и ако се родеше някой по-умен, по-мислещ, по-смел, бързо го унищожаваша...

Аз съм Европа. Когато чух един призив, роден в революцията на Франция: „Свобода! Братство! Равенство!“, успях да поема за кратко дъх на надежда. Децата ми осъзнаваха, че са братя, че са равни и търсеха свобода в изборите си. Разумът беше издигнат в култ! Образоваността - също! ПРОСВЕЩЕНИЕ - с колко красиво име нарекоха времето си моите деца! Светлина осени и майчиното ми сърце. Човешката мисъл призоваваше за себеусъвършенстване, за търпимост към различните и, че всеки човек има равни права с другите... После - Любовта и Свободата като ценности...! За кратко! На Балканите - огън! Световна война. Първа. Кървава пот изби по цялото ми тяло. За това ли раждах децата си! Колко поети, мислители, бащи, синове станаха курбан на човешката ненаситност и жестокост. Как не полудях от мъка! Защо децата ми забравиха светлите идеи на Ренесанса, Просвещението, Романтизма? За това ли Ницше възроди идеята за Сврѣхчовека, който може да се доближи до божественото? Толкова надежди... Не - някои стъпиха върху философията на немския мислител и оправдаха свирепата си жестокост с уродливо изкривените идеи на Зороастър и Ницше. Някои са повече от други! Само избрани имат право да живеят! Със садистична арогантност се заеха да унищожават различните... Отново замириса на изгорено месо. Бухенвалд... Аушвиц... Ръкавици и портфейли, направени от ЧОВЕШКА КОЖА...! Война – Световна - Втора! Как оцелях! А вече не бях млада... Погребвах децата си по бойните полета и не броях...

Аз съм Европа! И днес съм горда майка! Децата ми извървяха своя път и сега си подават ръка, вместо да се избиват. Разбраха, че са едно семейство, че са братя. Уважават различните и дават свобода на себе си и другите. И сега знам, че имат бъдеще, защото са силни в единството си!

Аз съм Европа!

Аз СЪМ!

Изготвил:

Ерина Бисерова Бориславова,
ученичка от XII^a клас, специалност „Телекомуникационни системи“ в ПГЕМП „Христо Ботев“ – гр. Перник